

2.3 Šatrijos Ragana „Irkos tragedija“

Irkos tragedija

Išlipus Kaune, Irka dairosi į visas puses, bene pamatys žmonių minioje savo tėvelį. Bet jo nėra. Važiuodama gatve, ji, pamačius iš tolo kiekvieną augalotą poną, šokinėja aukštyn ir sako sujaudinta:

– O, ar tik ne tėvelis eina!

Bet, privažiavus arčiau, mato, kad apsiriko.

Ji iš tolo pamato tėvelio gyvenamąjį namą ir iš to džiaugsmo taip ima sukinėtis po briką, jog poniai gauna laikyti ją už rankos, bijodama, kad neiškristų. Vežėjui sustojus, ji traukia iš kišenės savo piniginę jam užmokėti. Bet, poniai neleidus, greituoju atsisveikina su ja, žaibu šoka iš briko kartu su Džimu ir tekina bėga į namą. Spaudžia varpelį ir vos tepastovi vietoje. Ištisi metai praslinko nuo paspaudimo lig tos valandos, kada Irka išgirdo gilumoje žingsnius, kada griežterėjo raktas, žvangterėjo grandinė, ir galų gale atsivėrė negailestingos durys. Puola pro jas Irka ir, nepaisydama nustebusios tarnaitės, lyg paleista iš saidoko strėla lekia tiesiai į tėvelio kabinetą, kur jis dažniausiai sėdėdavo besidarbuodamas už rašomojo stalo. Ištistos rankelės jau pasirengusios apkabinti tėvelį, šypsančios lūpelės šaukia:

– Tėvel, aš atva...

Tolimesni žodžiai miršta ūmai jos burnelėje. Ištistos rankelės krinta žemyn.

Krėse, pas rašomąjį stalą, sėdi ne tėvelis, bet kažkokia nepažįstama jauna ponija.

– Kame tėvelis? Aš atvažiavau pas tėvelį!

Išplėstos Irkos akys išsigandusios žiūri į nepažįstamąją.

– Kas tokia esi? Iš kur atsiradai? – klausia toji, irgi nustebusi.

– Aš esu Irka. Aš atvažiavau pas tėvelį...

– Išsiųsta motinos tėvui ant sprando? Ką čia dirbsi? Tėvui nėra laiko suostis su tavim.

Balsas skamba žiauriai, o akys žiūri į Irką kaip plieninės.

Kas yra ta svetimoji ponija, sėdinti sau tėvelio fotelyje, kuriame vienas tėvelis tesėdėdavo ir kartais, seniai, mamytė? Kodėl ji taip baisiai žiūri į Irką ir taip piktai kalba?

Irka negali atsakyti sau į tuos klausimus, tik rodos jai, kad ją kažkas įstūmė į gilią duobę, kurioje tamsu ir baisu, ir ėmė geležiniais nagais draskyti jos širdelę. Ir ji išsiveržia balsingu, smarkiu verksmu, koku dar niekuomet nebuvo verkusi.

2.3 Šatrijos Ragana „Irkos tragedija“

2. Dar kartą perskaitykite Šatrijos Raganos apysakos „Irkos tragedija“ ištrauką. Iš teksto išrašykite žodžių junginius, kurie padėtų jums atpasakoti skaitytą ištrauką.

3. Remdamiesi sudaryta schema, atpasakokite skaitytą ištrauką.

